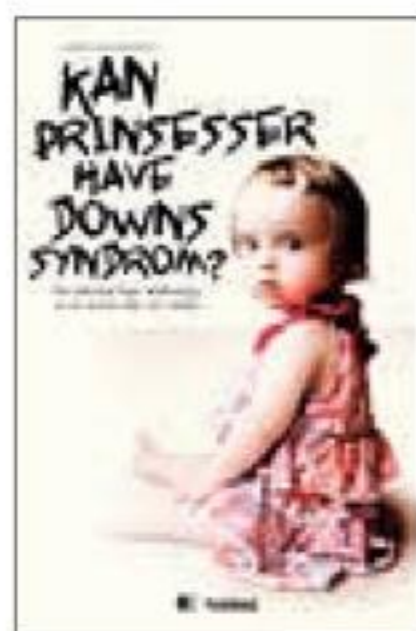

anmeldelser

'Kan prinsesser have Downs Syndrom?'

Af Anette B. Arentsen
Turbine forlaget 2012
118 sider, 229 kr.
www.anetteba.dk/sofie

'Kan prinsesser have Downs syndrom?' er en givende og indsigtfuld lille bog, som behandlersystemet kan få et stort udbytte af at læse. Som forældre til en ung mand med Downs var vi selv for mange år siden gennem vores version af de første hårde, fortvivlende men også livsbekræftende følelsesstorme, som opstår, når livsbaner, forventninger og drømme bliver udfordret kontant og fra en helt uventet kant.

Hver ny handicapfamilie gennemgår ting, som er unikke for netop den familie og det barn. Men alligevel er der en række fællesnævnerne, hvor de hvide kitler, jordemødre, læger, sundhedsplejersker og alle de andre i systemet hver især kan give deres lille personlige bidrag. Det handler ikke om at fjerne de store følelser og de skrappe udfordringer, men om et lille bidrag til at debut-familien kan klare sig bedre igennem.

På de 118 hudløst ærlige og letlæste sider i Anette B. Arentsens bog møder læseren en virkelighed, hun bliver klogere af og umiddelbart kan bruge.

For de kommende forældre har en problemfri nakkefoldsscanning skabt en fornemmelse af fred og ingen fare, men da Sofie bliver født er hun blå, og alt er

ikke som det skal være. I tilgift bløder moderen, og hun skal have fjernet en rest af moderkagen. At mor og datter skilles her, er naturligvis en nødvendighed, men da moderens operation er overstået, føler lægen sig kaldet til at præsentere beskeden: "Vi er 95 procent sikre på, at dit barn er født med Downs Syndrom". Så går klappen ned, og alle forklaringerne om sammenhængen mellem Down og en hjertefejl som årsagen til Sofies 'blå fødsel' fyger naturligvis hen over hovedet på parret.

Her er det man spørger sig selv, om ikke for meget information for hurtigt er skidt? "Jeg kan se, at hans mund bevæger sig, men jeg kan ikke høre hvad han siger". Hvor vigtigt det er med en individuel vurdering af, hvilke informationer der skal gives hvornår, står klart ved læsningen af bogen.

I forløbet fortæller forfatteren også, hvordan hun føler sig 'påduftet' pjecer og information om Down på et tidspunkt, hvor hun ikke er klar. Læseren oplever gennem bogen en rød tråd, der viser vigtigheden af, at forældrene først danner relation og forholder sig til deres barn – derefter kan diagnoserne, spekulationerne og informationsstormen komme. Helt anderledes timet og vellykket bliver mødet med en jordemoder, der selv har et downbarn. Når forældrene er klar, så er mødet med andre mennesker med virkelige erfaringer guld værd. Oplevelsen af en form for skæbnefællesskab og fornemmelsen af, at livet trods sorg og det umiddelbare tab går videre, med arbejde, drømme og måske flere børn.

Som Anette B. Arentsen siger, så kan ingen tage smerten væk, men en god start kan være fingerspidsfornemmelse, og så meget nærhed som overhovedet muligt mellem forældre og barn. Og vent så lidt med den ikke akutte information.

Et sted lykønsker en falckredder Anette og hun tænker: "Ved han ikke, at mit barn er født med Downs Syndrom? Kan man så sige tillykke"?

Det kan man! Og alle vil føle sig en lille smule bedre klædt på til at sige det, når man har investeret nogle timer i historien om 'Prinsesse Sofie'.

Anmeldere, Kit Dynnes Hansen, jordemoder, og Jacob Svendsen, journalist. Forældre til Emil på 27 år med Downs Syndrom

Vurder selv evidens

Af Andreas Habicht
Forlaget Munksgaard Danmark
95 sider
138 kr.

Ifølge Etiske Retningslinjer for Jordemødre er vi forpligtede til at holde vores faglige viden ajour. Det indebærer, at man er i stand til at læse og vurdere forskningsartikler, hvilket kan være en stor hjemmeopgave, når man i praksis arbejder mange timer, på alle tider af døgnet og samtidig har et privatliv, der skal passes.

Denne bog påstår at gøre det muligt for alle sundhedsprofessionelle at vurdere evidensen af en faglig artikel, og samtidig forklare hvordan på jævnt dansk. En påstand som jeg, almindelig jordemoder, simpelthen måtte afprøve.

Bogen forklarer løbende, hvad man skal være opmærksom på, når man læser en artikel, startende med forfatteren og slutter ved konklusionen. Dette gør, at man kan læse en artikel og samtidig følge bogen her slavisk.

Bogen er, som forfatteren lovede, skrevet i et sprog, som man kan læse uden at have en doktorgrad, og formår enkelt at forklare begreber som p-værdi, bias og relativ risiko. Yderligere indeholder bogen appendiks, som uddyber enkelte emner, hvis man har lyst til at læse mere. Slutteligt indeholder den en direkte genial ordliste, hvor jeg faktisk blev forundret over, hvor simpelt forskning kan forklares. Jeg kan anbefale alle studerende og jordemødre i hele det brede felt at have denne bog på kun 95 sider liggende på skrivebordet, når der skal læses faglige artikler, og viden skal holdes ajour.

Anmelder, Pernille Pedersen, jordemoder